

[Aksel Larsen.]

sig om at vurdere denne ganske simple Situation, at Arbejderne i dette Land ikke vil lade sig berøve deres Strejkeret, ikke vil lade sig tvinge ned paa Kuliers Levevilkaar og derfor ganske simpelt af de Grunde vil komme til at gaa i Strejke paa Trods af Loven.

At Arbejderne er uenige, er jo ikke saadan nogen ny sensationel Opdagelse, der gøres her; men man skal lægge Mærke til, hvorfra Uenigheden stammer. Den stammer fra, at de gamle, de prøvede Arbejderførere med den kolossale Anciennet og alt, hvad dertil hører, nu, som dette Lovforslag beviser, bestræber sig for at varetage ikke Fagforeningsmedlemmernes Interesser, men det kapitalistiske Arbejds købersamfunds Interesser og derved saar Uenighed og Splittelse i Arbejderklassen.

Justitsministeren fandt sig foranlediget til at give en Erklæring i Anledning af det, der er sket her i Rigsdagsgaarden og udenfor Christiansborg i Dag og i Aften, og Tønen var den, vi kendte fra den 15. December: Der er sket noget meget beklageligt, to Betyjente er blevet saaret — jeg tror ikke, han sagde lemlæstet denne Gang — ved Stenkast. Naturligvis fik vi ingen Beretning fra Justitsministeren om, hvor mange Arbejdere der er blevet lemlæstet af Politiets Knipler eller medtaget af Politiets Benyttelse af Giftgas; det foreligger der ingen Statistik over, og Regeringens Censur er vel tilstrækkelig stor til at forhindre Dagspressen og Radioavisen i at omtale, hvor mange disse Tilfælde er, men at der findes adskillige Tilfælde, det er Kendsgerninger.

Der er blot det mærkelige, at man samtidig med, at Regeringspartiernes Ordfører fra denne Talerstol udtrykker sin absolutte Vished for, at det overvældende store Befolkningsflertal er begejstret for dette Lovforslag, naar saa disse Folkemasser kommer, om hvem man aabenbart formener, at de er begejstrede Tilhængere af Socialdemokratiet, modtager dem med Knipler og Taaregas. Man kunde dog i det mindste først undersøge, hvorledes deres Stemning er. Det gør man ikke, og dog siger man, at man godt ved, hvordan Befolkningens Indstilling er.

Det, jeg har hævdet her, er det, at hvis man overhovedet kunde tale om Beskæmmelse i Forbindelse med et borgerligt Parlament, maatte det være beskæmmende for den danske Rigsdag, at den skal forvandles til Vagtstue for Politibetjente, at Huset besættes med Politi, at Politiet tager Opstilling udenfor.

Formanden: Jeg maa henstille, at det ærede Medlem ikke fjerner sig saa meget fra den Sag, vi behandler her.

Aksel Larsen: Denne Sag er ogsaa meget nærliggende.

Formanden: Det, der behandles her, er Lovforslaget og de Ændringsforslag, der er stillet.

Aksel Larsen: Højtærede Formand, jeg bad om Ordet for at imødegaa Justitsministerens Udtalelser, og nu bliver jeg afskaaret fra det. Saa vil jeg i hvert Fald have Lov til at komme med en Bemærkning om det paa et andet Punkt, hvor Justitsministeren sagde, at det var ikke nødvendigt for Medlemmer, som har Ret til at tale fra denne Talerstol, at indrette sig Talerstole udenfor, f. Eks. i Rigsdagsgaarden. Jeg skal ikke komme ind paa, hvor mange Socialdemokrater, vel ogsaa blandt de nuværende ærede Medlemmer af dette Ting, der tidligere for nogle Aar siden har indrettet sig Talerstole udenfor Rigsdagens Mure, men jeg skal sige, at her er et lidt beklageligt Skisma i Regeringspartierne. Ellers plejer Socialdemokrater at anklage os Kommunist, fordi vi overhovedet tillader os at bruge Talerstolen herinde, og at sige, at vi burde blive udenfor og kun tale ude paa Gaden. Nu kommer det andet Regeringsparti og siger: Hvor falder det jer ind, at I ikke nøjes med at tale fra denne Talerstol?

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller taler stadig om det skandaløse i Behandlingen af dette Lovforslag. Jeg gentager, at vi savnede denne Betragtning af Skandaløsheden her i Tinget ved andre Lovforslags Behandling efter samme Mønster. Det ændrer ganske vist ikke det skandaløse Forhold, men det gør blot, at det konservative Folkepartis Bebrejdelser i denne Henseende er fuldkommen uden Vægt. Det er typisk, at dette med Folkerepresentationen og Parlamentet o. s. v., det er noget, som kun har Betydning i Agitationen udadtil og paa Valgtribunerne; men det, der skal ske herinde, det sker ikke her, men aftales andre Steder, og med bundne Hænder gaar de borgerlige Partiers Politikere ind i Salen og tager deres Stilling og viser det ved Afstemningen. Selv Regeringspartiernes Ofdrører, Udvalgets Ordfører, den socialdemokratiske Gruppens Formand, det ærede Medlem Hr. Alsing-Andersen, har overhovedet hverken Mod eller Ord til at imødegaa de Angreb, der er rettet paa Lovforslaget.